

Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna

im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu

37-500 Jarosław, ul. Czarnieckiego 16

tel./fax 16 621 02 04, 16 624 46 50
NIP; 792-17-94-406

<http://www.pwszjar.edu.pl>

e-mail: pwste@pwste.edu.pl
REGON; 650894385

Zarządzenie nr 20/2012

Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu z dnia 06 marca 2012r.

W sprawie zasad budowania systemu ECTS.

Działając na podstawie art. 66 ust. 2 pkt 3, art. 164a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164 poz. 1365, z późn. zm.) zarządzam, co następuje:

§ 1

Utworzenie Komisji ds. Zasad Budowania Systemu ECTS

1. Tworzy się Komisję ds. Zasad Budowania Systemu ECTS, zwaną dalej Komisją.
2. Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje Prorektor ds. dydaktycznych.
3. Członków Komisji powołują i odwołują Dyrektorzy Instytutów.
4. W skład Komisji wchodzi:
 - 1) uczelniany koordynator ds. ECTS – przewodniczący,
 - 2) koordynatorzy punktów ECTS poszczególnych instytutów - członek,
 - 3) przedstawiciel studentów wskazany przez Zarząd Samorządu Studentów PWSTE - członek.
5. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący.

§ 2

Zadania Komisji

Do zadań Komisji należy w szczególności:

1. Opracowanie wytycznych dotyczących przyporządkowywania punktów zaliczeniowych przedmiotom prowadzonym w PWSTE i innym elementom programu kształcenia w sposób zgodny z zasadami ECTS.
2. Przyporządkowanie punktów ECTS przedmiotom kształcenia ogólnego.
3. Opracowanie zasad transferu punktów ECTS studentom, którzy podjęli studia poza uczelnią macierzystą (w kraju i zagranicą).
4. Nadzór nad Katalogiem Przedmiotów, w tym nad zgodnością punktacji przedmiotów z zasadami ECTS.

§ 3

Powołanie i zadania koordynatorów ECTS

1. Prorektor ds. dydaktycznych powołuje uczelnianego koordynatora ECTS.
2. Do zadań uczelnianego koordynatora ECTS należy w szczególności:
 - 1) nadzór nad wprowadzaniem systemu ECTS zgodnie z obowiązującymi zasadami,
 - 2) nadzór nad transferem punktów i właściwym zaliczaniem okresu studiów odbytych poza PWSTE do okresu studiów w uczelni macierzystej,
 - 3) czuwanie nad spójnością uczelnianej polityki w zakresie ECTS z krajowymi i europejskimi rozwiązaniami,
 - 4) czuwanie nad spójnością rozwiązań w zakresie ECTS stosowanych przez instytuty,
 - 5) informowanie władz Uczelni, dyrektorów instytutów i koordynatorów ds. ECTS o wszelkich zmianach ECTS wynikających z procesu bolońskiego,
 - 6) informowanie społeczności akademickiej na temat prawidłowego stosowania zasad ECTS odnośnie transferu i akumulacji punktów oraz odpowiedniego stosowania narzędzi ECTS (pakietu informacyjnego/katalogu przedmiotów, wykazu zaliczeń, porozumienia o programie zajęć),
 - 7) współpraca z instytutowymi koordynatorami ECTS.
3. Dyrektorzy instytutów powołują instytutowych koordynatorów ECTS.
4. Do zadań instytutowych koordynatorów ECTS w szczególności należy:
 - 1) opracowywanie i aktualizacja instytutowych zasad wyznaczania punktów ECTS,
 - 2) przestrzeganie zasad i procedur ECTS,
 - 3) prawidłowe przyporządkowanie punktów ECTS do efektów kształcenia w module/przedmiocie,
 - 4) akceptacja punktów zaliczeniowych uzyskanych na studiach poza PWSTE,
 - 5) współpraca z uczelnianym koordynatorem ECTS.

§ 4

Punkty ECTS

1. Punkty ECTS to wartość liczbową odzwierciedlająca nakład pracy przeciętnego studenta potrzebny do osiągnięcia założonych w programie efektów kształcenia.
2. Nakład pracy określa czas, jakiego przeciętny student potrzebuje, aby zaliczyć wszystkie zajęcia ujęte w planie i programie studiów (wykłady, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria, zajęcia praktyczne, egzaminy, praca własna w domu i bibliotece) i uzyskać założone dla tego programu efekty kształcenia.
3. ECTS może być stosowany w odniesieniu do wszystkich programów studiów, bez względu na ich rodzaj, formę oraz warunki kształcenia.
4. ECTS powinno być narzędziem:
 - pomocnym przy opracowywaniu, opisywaniu i realizacji programów kształcenia,
 - niezbędnym do opracowania zasad studiowania,
 - wspierającym planowanie i organizowanie mobilności.
Student mobilny, aby osiągnąć efekty kształcenia określone dla semestru mobilnego w uczelni macierzystej, nie musi w uczelni partnerskiej realizować programu identycznego z programem w uczelni macierzystej.
 - wspierającym uznawalność akademicką oraz zdobywanie i uznawanie kwalifikacji (w powiązaniu z KRK),
 - regulującym odpłatności za studia.
5. Roczny nakład pracy przeciętnego studenta wynosi 60 punktów ECTS, co wynika z założenia, że roczny nakład pracy przeciętnego studenta wynosi od 1500 do 1800 godzin, zaś nakład pracy w semestrze wynosi nie mniej niż 30 punktów ECTS.

6. Jeden punkt ECTS odpowiada efektom kształcenia, których uzyskanie wymaga od studenta średnio 25-30 godzin pracy. Liczba godzin pracy studenta obejmuje zajęcia organizowane przez uczelnię, zgodnie z planem studiów oraz jego indywidualną pracą.
7. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS.
8. Student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej ma prawo bez wnoszenia opłat do korzystania z zajęć, za które może uzyskać wymaganą liczbę punktów ECTS (w przypadku studiów pierwszego stopnia co najmniej 180 punktów ECTS).

§ 5

Przypisywanie punktów ECTS

1. Punkty przypisane są modułom/przedmiotom dla których:
 - założono efekty kształcenia,
 - określono metody kształcenia prowadzące do ich uzyskania,
 - określono sposoby oceniania stopnia osiągnięcia tych efektów.
2. Podstawą przypisania modułowi/przedmiotowi określonej liczby punktów jest oszacowanie nakładu pracy przeciętnego studenta, niezbędnego dla zaliczenia modułu/przedmiotu, czyli dla osiągnięcia założonych dla tego modułu/przedmiotu efektów kształcenia.
3. Liczba punktów przypisanych przedmiotowi jest liczbą całkowitą.
4. Student otrzymuje punkty ECTS przypisane danemu modułowi/przedmiotowi, jeżeli spełni wszystkie określone w planie studiów, wymagania oraz osiągnie założone efekty kształcenia.
5. Przydzielenie punktów poszczególnym modułom/przedmiotom ułatwia tworzenie elastycznych ścieżek kształcenia.
6. Rada instytut oferująca dany moduł/przedmiot określa jaki nakład pracy jest niezbędny do zaliczenia danego modułu/przedmiotu, to jest osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia i przypisuje mu odpowiednią do tego liczbę punktów ECTS.
Rada instytutu może upoważnić instytutowego koordynatora punktów ECTS do wykonania tej czynności.
7. Przy ustalaniu punktów ECTS przyporządkowanych do danego modułu/przedmiotu rada instytutu bierze pod uwagę opinie autorów programu modułu/przedmiotu w sprawie wymaganego nakładu pracy niezbędnego do zaliczenia modułu/przedmiotu.
8. Koordynator modułu/przedmiotu (nauczyciel odpowiedzialny za jego prowadzenie) jest zobowiązany realizować program modułu/przedmiotu zgodnie z przyjętymi wytycznymi. Dyrektor instytutu oferujący dany moduł/przedmiot powinien okresowo przeprowadzać ankiety studenckie, które pozwolą weryfikować te wytyczne.
9. W przypadku wątpliwości co do zgodności punktacji z zasadami ECTS uczelniany koordynator przedstawia je komisji. Ocena komisji wraz z proponowanymi zmianami przekazywana jest dyrektorowi instytutu, który oferuje dany przedmiot. W przypadku dalszych wątpliwości co do ustalonej punktacji ostateczną decyzję podejmuje Rektor na wniosek komisji.

§ 6

Projektowanie struktury programu kształcenia

1. Wykorzystanie efektów kształcenia i nakładu pracy studenta (ECTS) na etapie opracowywania i realizacji programu studiów sprawia, że student znajduje się w centrum programu kształcenia.
2. Projektując strukturę programu kształcenia, należy określić:
 - Liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi studiów,
 - Moduły/przedmiot kształcenia wraz z przypisaniem do każdego modułu/przedmiotu zakładanych efektów kształcenia oraz liczby punktów ECTS,

- Plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej, ze wskazaniem wymagań etapowych, liczby punktów ECTS przewidzianej dla każdego etapu studiów, sposobów realizacji modułów kształcenia/przedmiotów
 - Łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów,
 - Łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia,
 - Łączną liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych.
3. Program studiów umożliwia studentowi wybór modułów kształcenia/przedmiotów, do których przypisuje się punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS.
 4. Program studiów dla kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia określa procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w łącznej liczbie punktów ECTS.

§ 7

Punkty ECTS - przenoszenie zajęć zaliczanych przez studenta

1. Decyzję o przeniesieniu zajęć podejmuje, na wniosek studenta dyrektor instytutu po zapoznaniu się z przedstawioną przez studenta dokumentacją przebiegu studiów odbytych w innej jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej albo poza uczelnią macierzystą.
2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej z przypisanymi punktami ECTS, zajęcia te zalicza się do osiągnięć wyrażonych w punktach ECTS w uczelni macierzystej.
3. Zaliczone przez studenta zajęcia mogą być uwzględnione pod warunkiem, że:
 - Student uzyskał zakładane efekty kształcenia oraz otrzymał nie mniej niż 30 punktów ECTS za zaliczenie każdego semestru,
 - Jeden punkt ECTS odpowiada efektom kształcenia, których uzyskanie wymaga od studenta średnio 25-30 godzin pracy,
 - Punkty ECTS zostały przypisane za:
 - Zaliczenie każdego z zajęć i praktyk przewidzianych w programie kształcenia, przy czym liczba punktów ECTS nie zależy od uzyskanej oceny, a warunkiem ich przyznania jest spełnienie przez studenta wymagań dotyczących uzyskania zakładanych efektów kształcenia potwierdzonych zaliczeniem zajęć lub praktyk,
 - Przygotowanie i złożenie pracy dyplomowej lub przygotowanie do egzaminu dyplomowego, zgodnie z programem kształcenia,
 - Student otrzymuje w uczelni przyjmującej taką liczbę punktów ECTS, jaka jest przypisana efektom kształcenia uzyskiwanym w wyniku realizacji odpowiednich zajęć i praktyk w tej uczelni.

§ 8

Rola ECTS w opracowaniu programów studiów

1. System ECTS wychwytuje nierównomierności pomiędzy nakładem pracy studenta, a rozmieszczeniem godzin zajęć z poszczególnych przedmiotów.
2. System akumulacji punktów ECTS umożliwia uwzględnienie w programie studiów elastyczności programowej. Elastyczność ta polega na zaznaczeniu w programie studiów odpowiedniej liczby punktów z przedmiotów wybieralnych.

3. System ECTS ułatwia tworzenie programów studiów dla studiów niestacjonarnych. Jeśli przedmiot jest realizowany w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, pomimo różnic w liczbie godzin zajęć, efekty kształcenia powinny być takie same. Oznacza to, że student studiów niestacjonarnych mając mniej zajęć organizowanych przez uczelnię będzie musiał poświęcać na pracę własną znacznie więcej czasu.
4. Podstawową zaletą zastosowania ECTS w tworzeniu programów studiów jest ich powiązanie z efektami kształcenia. Dzięki czemu opracowany program studiów jest zorientowany na wiedzę absolwenta i jego umiejętności, a nie na to, czego był uczony.
5. Punkty ECTS pozwalają zapobiec:
 - nadmiernemu rozbudowaniu programu kształcenia,
 - przeciążeniu studentów,
 - niedociągnięciu studentów.

Rektor
PWSTE w Jarosławiu

Prof. nadzw. dr hab. Wacław Wierzbieniec

